

Směrnice o jednotném citování v odborných a jiných textech

NUGIS FINEM

Citační manuál

Znění citačního manuálu č. 1/2019

Působnost citačního manuálu

Tento dokument má za cíl sjednotit citování a odkazování na zdroje v rámci všech projektů Nugis Finem. Naší snahou je zvyšování konzistence a jednotnosti v citování a tím zlepšování dojmu, jakým texty, které zpracováváme a zveřejňujeme, působí.

Tímto citačním manuálem by se tak měli řídit všichni autoři textů, které jsou zveřejňovány v rámci některé z platforem Nugis Finem. Největší důraz je dáván na dodržování v rámci odborných a jiných textů na webu www.iurium.cz, stejně tak v odborném periodiku Iurium Scriptum. Texty předkládané v různých soutěžích, které spolek Nugis Finem vyhlašuje či se na jejich pořádání podílí, musí mít citace vytvořené podle zde specifikovaných požadavků. Dodržování citačního manuálu je vyžadované i v rámci budování otevřené encyklopedie o právu Iurium Wiki, jejíž odkazování na zdroje taktéž musí splňovat parametry této směrnice.

Citování probíhá pomocí poznámek pod čarou, do kterých je vložena přesná bibliografická citace podle níže uvedených šablon. V rámci předkládaných textů již ale není nutné zpracovávat seznam zdrojů. Presumuje se, že bibliografii tvoří všechna díla uvedená v poznámkovém aparátu a že tedy autor neopomněl žádný zdroj informace uvést.

Jak pracovat s citačním manuálem

Odkaz na poznámku pod čarou se umístí za slovo nebo část věty, kterých se poznámka pod čarou týká. Pokud se poznámka pod čarou týká celé věty nebo souvětí, umístí se odkaz až za interpunkční znaménko.

Jsou zde samozřejmě rozpory mezi tím, jestli právě myšlenky a znalosti jsou věcí nebo ne,⁴⁸ ale minimálně know-how věcí je.⁴⁹

EU zapracovala závazky do směrnice 2003/4/ES o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí⁵⁸ a směrnice 2003/35/ES o účasti veřejnosti,⁵⁹ která změnila tzv. směrnici EIA⁶⁰ a směrnici IPPC⁶¹ tak, aby odpovídaly požadavkům Úmluvy.

V poznámkách pod čarou opakujícího se zdroje je možné zkracovat ve formě: PŘÍJMENÍ. *prvních několik slov názvu díla ...*, odkazovaná stránka.

U stejného zdroje bezprostředně se opakujícího v následující poznámce pod čarou stačí uvést slovo „Tamtéž“ a příslušnou stranu (pokud není stejná). Pokud je odkazováno na rozsah stran, uvede se první a poslední strana citace a mezi nimi se vloží pomlčka. Pozor na zaměňování pomlčky (·) a spojovníku (–). Kolem pomlčky nejsou mezery.

NOVÁK. *Povinnost v právu...*, s. 33.

Tamtéž, s. 34-35.

Tamtéž.

Samozřejmě každý text poznámky pod čarou začíná velkým písmenem a končí tečkou.

Knihy a monografie

a) monografie

PŘÍJMENÍ, jméno. *Název publikace*. Vydání. Místo vydání: nakladatelství, rok, strana.

Jestliže má autor prostřední jméno, uvádí se za jeho první jméno, nejčastěji ve formě iniciály.

BEJČEK, Josef. *Smluvní svoboda a ochrana slabšího obchodníka*. 1. vydání. Brno: Masarykova univerzita, 2016, s. 321.

HANDRLICA, Jakub. *Jaderné právo. Právní rámec pro mírové využívání jaderné energie a ionizujícího záření*. Praha: Auditorium, 2012, s. 194-195.

BURROWS, Andrew S. *Remedies for Torts and Breach of Contract*. 3. vydání. Oxford: Oxford University Press, 2004, s. 246.

Při citaci cizojazyčné knihy postupujeme stejně jako výše. To stejné platí i pro jiné typy publikací – sborníky, komentáře, příspěvky v časopisecké literatuře apod. Toto neplatí pouze tam, kde tato citační norma stanoví odlišná pravidla u konkrétního typu zdroje, např. u zahraniční legislativy.

GRIMM, Dieter. *Was ich sagen möchte*. 1. vydání. München: C. H. Beck, 1996, s. 49.

MURSWIEK, Dietrich. *Ungeschriebene Ewigkeitsgarantien in Verfassungen*. 1. vydání. Freiburg: Albert-Ludwigs-Universität Freiburg, 2008, s. 3.

Pokud monografii napsali 2 až 3 autoři, uvedou se jejich jména a příjmení. Jména autorů se oddělují tečkou. Jestliže je autorů více než 3, pak se zpravidla uvede jméno a příjmení autora, který je u publikace uveden jako první (což je většinou hlavní autor) s dodatkem „a kol.“.

NOVÁK, Jan. DOSEDĚL, Patrik. *Smlouva o dílo*. Praha: C. H. Beck, 2008, s. 140.

NOVÁK, Josef a kol. *Dnes a zítra*. Olomouc: Vydavatelství Univerzity Palackého, 2001, s. 56-60.

Pokud je patrné, kdo konkrétně z kolektivu autorů napsal citovanou pasáž textu (např. z rozdělení kapitol v impressu knihy), je možné uvést také citaci obdobnou pro sborníky (viz dále) a kromě označení publikace včetně jejího hlavního autora uvést také jméno autora citované kapitoly. Pokud je text tohoto autora samostatně odděleným celkem (např. kapitolou), je možné uvést také název kapitoly.

GEALFOW, John A. Kantovská etika. In: SOBEK, Tomáš. *Právní etika*. Praha: Leges, 2019, s. 97.

b) elektronické monografie

PŘÍJMENÍ, jméno. *Název publikace*. Vydání. Místo vydání: nakladatelství, rok, strana. Citováno dne xx.x.xxxx. Dostupné online na: www.adresacitace.cz.

INGWARSEN, Peter. BLÁHA, Petr. NOVÁK, Tomáš. *Information Retrieval Interaction*. London: Taylor Graham, 1992, s. 102. Citováno dne 25.4.2017. Dostupné online na: http://db.dk/pi/iri/files/Ingwarsen_IRI.pdf.

Co se týče data citace či data publikace, které se v citaci uvádí, jsme si vědomi klasického pravidla češtiny, že i za tečkou v datu se vkládá mezera. Z hlediska grafického vzhledu a stylistiky zobrazování na webu ovšem toto pravidlo vědomě porušujeme. V datu se tedy za tečkami mezi jednotlivými číslicemi mezera nekládá.

c) akademické (kvalifikační) práce

PŘÍJMENÍ, jméno. *Název práce*. Druh kvalifikační práce. Název vysoké školy, fakulta, rok obhajoby, strana.

HÁJKOVÁ, Martina. *Právní ochrana databází*. Disertační práce. Univerzita Karlova v Praze, Právnická fakulta, 2013, s. 40.

MACH, Petr. *Virtuální vlastnictví*. Diplomová práce. Masarykova univerzita, Právnická fakulta, 2009, s. 12.

Příspěvek ve sborníku

a) příspěvek v tištěném sborníku

Pokud je autorem některé z kapitol výhradně jeden či dva z autorů, pak se označí jako autor této kapitoly. Následuje přídomek „In:“, za kterým se uvádí autor (autoři) celé publikace, název celé publikace apod., vše podle výše uvedených pravidel. Nakonec se označí strana, ze které se cituje.

PŘÍJMENÍ, jméno. Název kapitoly. In: PŘÍJMENÍ, jméno. *Název publikace*. Vydání. Místo vydání: vydavatelství, rok, strana.

BRTKO, Róbert. Res a kontroverzie sabiniánov a prokuliánov. In: BUBELOVÁ, Kamila. *Res – věci v římském právu*. Olomouc: Univerzita Palackého, 2008, s. 43-44.

BURKET, Daneš. Jadernou energii potřebujeme. In: LOUŽEK, Marek. *Jaderná energie. Útlum nebo rozvoj? Sborník textů*. Praha: Centrum pro ekonomiku a politiku, 2007, s. 12.

b) příspěvek v elektronickém sborníku

PŘÍJMENÍ, jméno. Název kapitoly. In: PŘÍJMENÍ, jméno. *Název publikace*. Vydání. Místo vydání: vydavatelství, rok, strana. Citováno dne xx.x.xxxx. Dostupné online na: www.adresacitace.cz.

RYŠAVÝ, Jan. Je berní právo samostatným odvětvím práva? In: HORÁK, Petr a kol. *Dny práva – 2008 – Days of Law*. Brno: Masarykova univerzita, 2008, s. 209. Citováno dne 25.4.2017. Dostupné online na: <http://www.law.muni.cz/sborniky/dp08/files/pdf/financ/rysavy.pdf>.

Komentář

Při citaci odborného komentáře do poznámky pod čarou se vždy nejdříve uvede autor příslušné pasáže. Následuje přídomek „In:“, za kterým se označí publikace, z níž se čerpá, podle pravidel pro citaci monografie. Po označení stran, na kterých se nachází citovaná pasáž, se uvede do závorky příslušné ustanovení zákona.

PŘÍJMENÍ, jméno. In: PŘÍJMENÍ, jméno. *Název publikace*. Vydání. Místo vydání: nakladatelství, rok, označení stran (označení §, o kterém se v komentáři pojednává).

JIRÁSEK, Pavel. In: KLÍMA, Josef. *Komentář k Ústavě a Listině - 1. díl*. 2. vydání. Brno: Dromed, 2009, s. 118 (čl. 13 Ústavy).

BEZOUŠKA, Petr. In: HULMÁK, Milan a kol. *Občanský zákoník VI. Závazkové právo. Zvláštní část (§ 2055–3014). Komentář*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2014, s. 1750 (§ 2969 OZ).

Časopisecké zdroje

a) odborný časopis

PŘÍJMENÍ, jméno. Název článku. *Název časopisu*, rok, ročník, číslo, strana.

I v případě, že se jedná o zahraniční periodikum, jsou jednotlivé složky citace, které nejsou povahy názvu, uvedeny v české zkratce (tj. např. neuvádí se anglické „Volume“, ale české „roč.“, neuvádí se anglické „Issue“, ale české „č.“).

NOVÁK, Jan. Pravidla hlasování v Radě EU. *Právník*, 2001, roč. 142, č. 4, s. 570.

ADAMEOVÁ, Zuzana. Účast veřejnosti v procesu EIA – případ České republiky. *České právo životního prostředí*, 2011, roč. 11, č. 2, s. 7-10.

GRUODYTÉ, Edita. MILČIUVIENÉ, Saulé. Anonymization of Court Decisions: Are Restrictions on the Right to Information in “Accordance with the Law”? *Baltic Journal of Law & Politics*, 2016, roč. 9, č. 2, s. 152.

b) noviny a časopisy s nižší než 14denní periodicitou

PŘÍJMENÍ, jméno. Název článku. *Název časopisu*, datum vydání, strana.

NOVÁK, Jan. HDP opět klesl. *MF Dnes*, 14.9.2006, s. 4.

c) elektronické časopisy

PŘÍJMENÍ, jméno. Název článku. *Název časopisu*. Rok, ročník, číslo strany. Citováno dne xx.x.xxxx. Dostupné online na: www.adresacitace.cz.

ELIÁŠ, Karel. K pojetí dispozitivního práva v občanském zákoníku. *Bulletin advokacie*. 2015, roč. 14, č. 9, s. 13-15. Citováno dne 13.4.2017. Dostupné online na: http://www.bulletin-advokacie.cz/assets/zdroje/casopis/2015/BA_09_2015_web.pdf.

Právní předpisy

a) české právní předpisy

Pokud se cituje aktuální znění právního předpisu, za jeho název se uvede dovětek „ve znění pozdějších předpisů“, popřípadě se tento dovětek uvádět nemusí. Pokud se naopak cituje historická verze zákona, za jeho název se uvede dovětek „ve znění zákona č. xxx/xxxx Sb. účinném ke dni xx.x.xxxx“. Přičemž se uvádí poslední relevantní novela zákona nebo jeho citovaného ustanovení.

Pokud není uvedeno „ve znění pozdějších předpisů“ ani jakékoliv další vymezení znění (ať minulého nebo ještě neúčinného), presumuje se, že autor má na mysli znění, které je platné a účinné v okamžiku publikace článku.

Zákon č. 89/2012, Sb., občanský zákoník.

Zákon č. 89/2012, Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění zákona č. 136/2002 Sb. účinném ke dni 12. 6. 2002.

Vyhláška č. 21/2017 Sb., o zajišťování jaderné bezpečnosti jaderného zařízení.

Obecně závazná vyhláška města Blanska č. 4/2004 , o stanovení koeficientů pro výpočet daně z nemovitosti.

Směrnice města Blanska č. 2/2017, o poskytování informací dle zákona č. 106/1999 Sb.

Ústavní právníci se stále přou o to, jaká je povaha Listiny základních práv a svobod – jestli je to ústavní zákon nebo jiná forma pramene práva. Správné označení je usnesení předsednictva České národní rady, protože to je původní forma, ve které byla Listina přijata. Listina se proto správně cituje tak, jak je uvedeno níže. Ale vzhledem ke složitosti této citace a k obecné známosti tohoto předpisu,

nabízíme i zjednodušenou citaci, kterou je možné používat. Nepravidelnost je také v případě Ústavy České republiky. Pro ni taktéž nabízíme zjednodušenou citaci.

Usnesení předsednictva České národní rady č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod jako součástí ústavního pořádku České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

Ústavní zákon České národní rady č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

Ústavní zákon č. 2/1993 Sb., Listina základních práv a svobod.

Ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava.

V poznámkách pod čarou se obvykle neodkazuje na celé právní předpisy, ale spíše na jejich konkrétní ustanovení. Pokud má být odkaz na konkrétní ustanovení právního předpisu na začátku věty či na začátku poznámky pod čarou, přičemž základní jednotkou tohoto právního předpisu jsou paragrafy (nikoliv například články), pak poznámka pod čarou nezačíná symbolem paragrafu (§), ale zkratkou „Ust.“. Cílem je, aby nebyl symbol na začátku věty.

Ust. § 1890 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník.

Čl. 89 odst. 3 ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava.

b) evropské právní předpisy

Právní předpisy Evropské unie se citují přesně podle jejich znění v systému EUR-Lex. Pokud má citovaný právní předpis populární název, pod kterým je známý, je možné (a žádoucí) jej nějakým vhodným způsobem uvést, i když není součástí oficiálního názvu právního předpisu (např. Brusel Ibis).

Nařízení Rady (EU) č. 270/2011 ze dne 21.3.2011 o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci v Egyptě, ve znění Nařízení Rady (EU) č. 1099/2012.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12.2.2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Brusel Ibis).

Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2017/1371 ze dne 5.7.2017 o boji vedeném trestněprávní cestou proti podvodům poškozujícím finanční zájmy Unie.

c) mezinárodní smlouvy vyhlášené ve Sbírce mezinárodních smluv

Dodatkový protokol, který je přílohou sdělení federálního ministerstva zahraničních věcí č. 209/1992 Sb., o sjednání Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a Protokolů na tuto Úmluvu navazujících.

Sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. 124/2004 Sb. m. s., o Úmluvě o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí (Aarhuská úmluva).

d) další dokumenty související s legislativní tvorbou

Důvodová zpráva k zákonu č. 58/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, s. 10-15. Dostupné online na: <https://www.vlada.cz/assets/urad-vlady/poskytovani-informaci/poskytnute-informace-na-zadost/Priloha-c-3-Duvodova-zprava-k-novelizovanemu-zneni-trestniho-zakoniku.pdf>.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony. Dostupné online na: <https://apps.odok.cz/veklep-detail?pid=RACKA7LFPYY1>.

e) zahraniční legislativa

V případě zahraniční legislativy je vhodné citaci provést ve formátu a způsobem, jak je v tomto státě běžné (a tedy i v jazyce této legislativy). Zároveň je ale nutné, aby z poznámky pod čarou zejména v případě jazyků odlišných od angličtiny a slovenštiny (jejichž pochopení u čtenářů předpokládáme) byl v poznámce pod čarou pro českého čtenáře snadno seznatelný typ dokumentu a jeho normativní síla.

Níže jsou uvedené příklady legislativních dokumentů často používaných českou právní vědou:

26 USC § 115 refers to section 115 of title 26 of the United States Code
Code civil
bgb
abgb

f) historická legislativa

Gai. D 1,1,9; Ulp. D 1,1,10pr; Ulp. D 1,1,10,1 a Paul. D 1,1,11.
Iul. D 29,7,2,2

Summa theol. II-II, q. 57, a. 3, arg. 1.

Judikatura

a) česká judikatura

Judikát se cituje podle následujícího schématu: Typ rozhodnutí – instituce vydávající rozhodnutí – datum rozhodnutí – spisová značka nebo číslo jednací.

Spisová značka je takové číslo, které nekončí pomlčkou a dalšími číslicemi označujícími přesné umístění rozhodnutí ve spisu. Číslo jednací takové vymezení obsahuje – a pokud víme přesné číslo jednací, je lepší ocitovat s číslem jednacím a ne se spisovou značkou. Pod jednou spisovou značkou mohlo být rozhodnutí více, ale jen podle čísla jednacího je jsme schopní rozlišit. To se samozřejmě netýká soudů, které čísla jednací vůbec nepoužívají – typicky Ústavní soud.

Nález Ústavního soudu ze dne 17.3.2009, sp. zn. IV. ÚS 2239/07.

Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29.3.2007, č. j. 2 As 12/2006-111.

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 1.3.2005, sp. zn. 5 Tdo 160/2005.

Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 4.3.2015, č. j. 11 A 200/2014-55.

Pokud jsou jednotlivé odstavce soudního rozhodnutí číslované, je vhodné do citace doplnit i přesné označení odstavce, na který se odkazuje. Činí se tak uvedením čísla odstavce za symbol § za označením soudního rozhodnutí.

Nález Ústavního soudu ze dne 22.12.2015, sp. zn. I. ÚS 1253/14, § 44.

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29.3.2017, sp. zn. 8 Tdo 1706/2016, § 154.

b) evropská judikatura

V případě evropské judikatury a judikatury členských států Evropské unie je nutné používat Identifikátor evropské judikatury (ECLI), což je jednotný formát pro označení soudních rozhodnutí orgánů Evropské unie a soudů členských států. V případě české judikatury necháváme vůli autorů, zda kromě standardní citace soudního rozhodnutí v citaci uvedou také ECLI, v případě evropských soudních rozhodnutí musí být ECLI jejich součástí.

Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 7.8.2018, sp. zn. 25 Cdo 2860/2018, ECLI:CZ:NS:2018:25.CDO.2860.2018.1.

Rozsudek ze dne 15.10.2009, *Djurgården-Lilla Värtans Miljöskyddsförening v. Stockholms kommun genom dess marknämnd*, C-263/08, ECLI:EU:C:2009:631.

Rozsudek ze dne 11.7.2006, *Komise v. Cresson*, C-432/04, ECLI:EU:C:2006:455.

Stanovisko generálního advokáta ze dne 23.2.2006, *Komise v. Cresson*, C-432/04, ECLI:EU:C:2006:140.

c) judikatura členských států Evropské unie

Překlady názvů soudních institucí a jiných prvků identifikujících soudní rozhodnutí na možnosti rozhodnutí nalézt často spíše ubírají, než že by pomohly. V tom ohledu je možné ponechat identifikační údaje judikátu i v původním jazyce a v podobě, jaká je v předmětném státu běžná. Aby ovšem významnost rozhodnutí byl schopen jednoduše pochopit každý čtenář doporučujeme zejména u jazyků odlišných od angličtiny a slovenštiny, u kterých schopnost pochopení u čtenářů předpokládáme, zmínit v poznámce pod čarou také název soudní instituce rozhodnutí vydávající. Obdobně jako u evropské judikatury je v tomto případě nutné uvést i identifikátor judikatury ECLI.

Rozsudek NJW 1966, 201; Rozsudek OLG Köln OLGZ 1968, 324

Rakouský OGH (od roku 1975 v rozhodnutí ze dne 27. 2. 1975, sp. zn. 2 Ob 266/74 , ale také i později

srov. 8 Ob 132/14s; 2 Ob 195/15p; 2 Ob 16/16s; 7 Ob 96/16t

V rozhodnutí

OGH ze dne 20. 11. 1996, sp. zn. 7 Ob 513/96

Rozhodnutí francouzského Kasačního soudu: Arrêt n°980 du 13 juin 2019, Cour de cassation, ECLI:FR:CCASS:2019:C200980.

Rozhodnutí francouzské Státní rady: Arrêt n°307235 du 12 mars 2010, Conseil d'État, ECLI:FR:CESSR:2010:307235.20100312.

Rozhodnutí francouzského Správního odvolacího soudu: Arrêt n°18BX03121 du 13 juin 2019, Cour administrative d'appel de Bordeaux, ECLI

d) judikatura ostatních států

V případě rozhodnutí mimoevropských států je opět možné jejich označení přeložit, stejně tak je možné ponechat název rozhodnutí v původním jazyce a ve formátu, který je v daném státě běžný. V případě, že se nejedná o angličtinu a slovenštinu, je opět třeba česky identifikovat soudní instituci.

Rozhodnutí Nejvyššího soudu USA ze dne 1.6.2015, ve věci *Elonis v. United States*, 13-983.

Rozhodnutí Nejvyššího soudu státu Illinois ze dne 16.12.1983 ve věci *People v. Frias*, 99 Ill. 2d 193 (1983).

Rozhodnutí Odvolacího soudu třetího obvodu státu Illinois ze dne 29.5.2019 ve věci *People v. Schlott*, 2019 IL App (3d) 160281.

Supreme Court of United States decision *Brown v. Board of Education*, 347 U.S. 483 (1954).

Internetové stránky

Pokud není zřejmé, kdo článek napsal, jméno autora v citaci se vynechá. PŘÍJMENÍ, jméno. Název článku. *Webová stránka*, publikováno dne xx.x.xxxx, citováno dne xx.x.xxxx. Dostupné online na: www.adresacitace.cz.

BOLTNAR, Jan. Právní ochrana počítačových programů. *epravo.cz*, publikováno dne 24.9.2008, citováno dne 10.3.2016. Dostupné online na: <http://www.epravo.cz/top/clanky/pravni-ochrana-pocitacovych-programu-55220.html>.

Stavební řízení. *frankbold.org*, publikováno dne 23.1.2017, citováno dne 15.3.2017. Dostupné online na: <http://frankbold.org/poradna/kategorie/uzemni-a-stavebni-rizeni/rada/stavebni-rizeni>.

Cyberspace. *techopedia.com*, citováno dne 10.3.2016. Dostupné online na: <https://www.techopedia.com/definition/2493/cyberspace>.

Ostatní zdroje

U všech ostatních zdrojů se citace uvede tak, aby bylo zřejmé, kdo je autorem zdroje, a o jaký zdroj se jedná. Je důležité si uvědomit, že cíle citací jsou dva – zaprvé, abychom přiznali autorská práva původci myšlenky, zadruhé pak dohledatelnost. Ne vždy je všechno dohledatelné, přesto je vhodné přiznat autorství původci myšlenky. Tedy je možné ocitovat i osobní konzultace s někým, e-mailovou komunikaci nebo nějaký poznatek z přednášky. Samozřejmě je vhodné přijít s lepším pramenem této informace, který bude dohledatelný a na který tedy čtenáři budou moci lépe reagovat. Tyto typy citací by neměly být zneužívány k tomu, že se autorovi textu nechtělo dohledávat kvalitnější typ zdroje.

Podobné citování je možné používat třeba tam, kde ještě není právní věda natolik rozvinutá, aby měla dostatek zdrojů k citování, a tak bylo využito konzultací s odborníkem, který má k této oblasti nejblíže, ale ještě stále k tomuto tématu nic nepublikoval.

E-mail od JUDr. Libora Dvořáka Ph.D., ředitele legislativního odboru Ministerstva životního prostředí ze dne 15.2.2017.

Osobní vyjádření profesora Telce ze dne 14.3.2016 v Olomouci.

Přednáška doc. JUDr. Filipa Melzera Ph.D. ze dne 18.2.2014 na PF UP v Olomouci.

V Brně, dne

V Brně, dne

Lukáš Dořčák
předseda redakční rady

John A. Gealfow
prezident